

На фронті загинув 43-річний захисник з Тернопільщини

23 вересня 2022

Війна забрала життя 43-річного військового з Тернопільської області.

У Кременецькій РДА повідомили, що на російсько-українській війні, під час виконання бойового завдання, загинув військовий з села Ридомиль - Кучер Петро Іванович.

Співчуваємо рідним та близьким загиблого військового.

Вічна пам'ять Герою.

Дату та час похорону буде повідомлено додатково.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/74219-na-fronti-zahynuv-43richnyi-zakhysnyk-z-ternopilshchyny>

Під час контрнаступу на сході загинув 43-річний військовий з Тернопільщини

25.09.2022

Вересень - місяць успіхів на фронті і скорботи для українського народу. На жаль, під час визволення української землі від російських окупантів на сході 20 вересня загинув справжній чоловік, добра людина і мужній воїн - 43-річний Петро Кучер з Кременеччини

Про загибель захисника з Тернопільської області повідомила місцева Кременецька районна державна адміністрація.

"Під час виконання бойового завдання по виявленню та знищенню сил ворога, загинув військовослужбовець ЗСУ Петро Іванович Кучер, 1979 року народження, житель с. Ридомиль Почаївської територіальної громади Кременецького району.🙏 Царство небесне мужньому захиснику України, щиросердечні співчуття родині та близьким. Вічна пам'ять Герою!" - йдеться у повідомленні Кременецької РДА.

Редакція сайту Тернополя 0352.ua висловлює щирі співчуття близьким та рідним загиблого військового.

<https://www.0352.ua/news/3468123/pid-cas-kontrnastupu-na-shodi-zaginu-43-ricnij-vijskovij-z-ternopilsini>

До останнього не вірили: на Донеччині загинув батько трьох дітей. Прощаються з Петром Кучером

- 28 вересня 2022 р.

- Влітку Петро приїхав додому у коротку відпустку. Як повертався на фронт, давав синам настанови: берегти маму і як та що робити по господарству. Тато, навіщо? Ти ж повернешся, — намагались стримати чоловіка сини. Так, повернусь, я вас ніколи не залишу. Але ви маєте знати, як, коли і що робити...
- Дбайливий господар, чудовий сім'янин, тато трійки синочків, хороший брат, син, друг, сусід... Вічна слава тобі, наш Герою! Нехай твоя душа віднайде вічний спокій у Царстві Небеснім!..

Ридомиль і вся Кременеччина у жалобі: на будівлях приспустили прапори, а люди опустились навколішки, зустрічаючи пізно ввечері 27 вересня свого Героя, життя якого обірвалось у бою за Донеччину.

Односельці прочекали траурний кортеж від 20:00 і майже до опівночі. Ніхто не розходився попри дощ, що накрапав і часом посилювався, пізній час і прохолоду. Всі чекали, аби віддати достойну шану Героєві та клонитись низько, — він, як ніхто на це заслужив, кажуть односельці.

Осиротів у віці, як зараз його діти

— Знову наше рідне село сколихнула страшна звістка. До останнього не хотілось вірити! Виконуючи свій громадянський обов'язок, поблизу населеного пункту Опитне, що на Донеччині, в боротьбі з російським окупантом 20 вересня 2022 року загинув наш односелець, військовослужбовець ЗСУ Кучер Петро Іванович, — гірку звістку повідомила депутатка, вчителька та односельчанка Героя Аня Бас.

Дбайливий господар, чудовий сім'янин, тато трійко синочків, хороший брат, син, друг, сусід... Вічна слава Тобі, наш Герою! Нехай Твоя душа віднайде вічний спокій у Царстві Небеснім! Усім рідним - щирі, глибокі співчуття і низький доземний уклін за Героя, співчуває Анна Бас.

Кучер Петро Іванович народився 4 липня 1979 року у с. Ридомиль на Кременеччині. У Героя залишились мама Марія, сестра Іванна, дружина Надія та троє синів — Романові 21, і він зараз за кордоном та не зможе приїхати попрощатись із батьком. Максимові 18, а наймолодшому Маркові — 14. Підліток найважче переживає смерть батька.

Батько Петра трагічно загинув на будові у 42 роки – майже в тому ж віці, як і сам Герой. Тоді Петрові та Іванці було стільки ж, як і Петровим дітям зараз. Чоловік, як і його батько, був будівельником. Чи то трагічний збіг, чи то доля така, але... Петро назавжди повернувся додому, а діти осиротіли. Овдовіла дружина Надія, з якою разом прожили 22 роки. У цій родині завжди вересень був місяцем чудових дат – 5 числа відзначали річницю весілля, 29 вересня — день народження дружини Надії, наступного дня її день ангела. Всі свята перекреслила дата, яка є надто гіркою у цій родині — 20 вересня 2022 року...

Перша зустріч за стільки років. І остання

Влітку із закордону, де працювала 15 років, повернулась мати Петра пані Марія. У той день її сина відпустили додому у коротку відпустку — мати їхала додому, навіть не знаючи, який сюрприз на неї чекає вдома. Рідні люди зустрілись вперше за багато років і навіть не підозрювали, що ця зустріч стане останньою.

— Дуже був хороший господар — треба приїхати до них додому і побачити все на власні очі, тоді ви зрозумієте, — каже односельчанка Аня Бас. — Він коли побув у відпустці і повертався на фронт, давав останні настанови дітям. Зараз всі згадують кожне слово, кожен жест. Тоді дітям казав, — берегти, любити й шанувати маму, а також як, що і коли робити по господарству. Сини намагались стримати батька, мовляв, навіщо ти це говориш. Ти ж повернешся?

Він лишень відповів: «Певно, повернусь. Я вас ніколи не залишу. Але ви маєте знати, як те і те робити...»

«Напишіть про нашого Петю добрі слова, — попросили журналістку односельці. — Про нього можна дуже довго говорити. І, повірте, він заслужив на кожне добре слово. Тільки подивіться, скільки людей приїхало, аби його зустріти і провести в останню путь. І не тільки місцевих. Гляньте, скільки людей з Тернополя вночі їхало, звідусіль. Він заслужив...»

Був будівельником від Бога і дуже хорошою людиною

— Петя працював в Тернополі і Луцьку на будовах, таку красу вдома зробив — все власними руками, — поділилась односельчанка Оксана. — Він був будівельником від Бога і дуже хорошою людиною. Богові таки теж треба найкращі...

На похорон приїхали й побратими Петра. Вони розповіли про останні хвилини життя Героя. А також про те, що вигукнув з окопу за мить до загибелі. Це було «Слава Україні!»

20 вересня зранку дружина Надія ще говорила телефоном з Петром. По обіді зв'язок зник. Наступного ранку жінка пішла на святкову літургію до церкви, але достояти до кінця служби не змогла. Пояснила односельцям, що так на душі важко — слів бракує. І по обличчю Наді мимоволі потоками текли сльози. Ніби відчувала...

— Нехай з Богом спочиває, нестерпний біль і горе сколихнуло родину, приносимо вам щирі співчуття, — каже **Alessia_Nahalka**. — Будьте ви прокляті, вороги, нехай Господь вам заплатить сповна за кожну нашу гірку втрату...

«Вічна пам'ять Герою України. Нехай його світла душа знайде вічний спокій у Царстві Божому, — каже односельчанка **Надія Юрчак-Вовк**. — Царство Небесне Тобі і низький уклін, дорогий односельчанин. Щирі співчуття родині».

Редакція висловлює щирі співчуття мамі, дружині, сиnam, сестрі, родині, землякам і побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/do-ostannogo-ne-virili-na-donechchini-zaginuuv-batko-troh-ditey-proscha-11683501.html>